

Životopis Jaroslavy Šiktancové

Paní Jaroslava se narodila 2. října 1954 jako druhé dítě číšníka a švadleny. Její dětství se odehrávalo na Českomoravské vysočině a v Praze. Její rodiče pocházeli z početné rodiny, proto má spoustu sestřenic a bratranců. Díky nim se necítila osamocená a nedoléhal na ni pocit samoty. Pro paní Jaroslavu byl svět dospělých fungující a domluvený. Když se rýsoval nějaký problém, tak je vyhnali, aby se to vyřešilo.

Maminka byla katolička a vedla své dcery k náboženství. Bydleli vedle kostela sv. Vojtěcha, kde byly obě pokřtěny. Její otec nebyl katolík, ale podporoval je v tom. Ve druhé třídě dostali novou učitelku. Byla to učitelka ruštiny, velice zamilovaná do socialistického modelu. Ale byla velmi milá a příjemná, dokonce pro děti vymyslela třídní samosprávu. Paní Jaroslava se stala předsedkyní této samosprávy. To se nelíbilo jednomu otci jejího spolužáka. Šel si stěžovat k jejich učitelce.

Stěžoval si ve stylu: „Přece katolické dítě nemůže stát v čele třídy!“ Paní učitelka to vyřešila tak, že navrhla, aby se vystřídali. Snažila se tak, aby ji neztrapnila před ostatními.

Paní Jaroslava se vůbec neúčastnila Pionýru, místo toho chodila na rytmiku k paní Aleně Skálové. Paní Skálová byla velmi talentovaná, přísná a náročná, ale uměla pracovat s dětmi. Později přibyl dramatický a literární kroužek Lidové školy umění ve Voršilské ulici, kde je vedla paní Jiřina Stránská, výborná herečka.

Když se paní Jaroslava hlásila na DAMU, tak byla normalizační moc při síle. I přesto, že byla katolička, i přes nulovou angažovanost jejích rodičů, byla přijata. To díky tomu, že škola má svoji autonomii a zakládá si na talentových předpokladech. Ale škola jí stejně připomínala její neangažovanost ve svazu mládeže, zejména její hlavní profesor, který ji později učinil studijní vedoucí ročníku. Paní Jaroslavu si hodně získal tím, jak měl rád divadlo. Jako kdyby mu mohlo odpovědět na všechny otázky.

Přes své přátele se dostala k Chartě 77. Sdílela stejný názor s tím, co obsahovala, a tak ji podepsala. To, že vyvolá takovou hysterii, nikdo netušil. Nějakou dobu se nic nedělo, ale pak ji pozvali k prvnímu výslechu do Bartolomějské. Ptali se jí hlavně na to, kdo všechno ví o Chartě 77.

Na jaře začala při studiu brigádu v Jedličkově ústavu a přibrála si ještě úklid v kině Sevastopol. Po prázdninách se začaly dít divné věci. Do školy přišlo hlášení o kině Sevastopol, že uklízečky podváděly, údajně jich tam totiž uklízelo méně, než uvedly. Paní Jaroslava dostala varování, že půjde před kárnou komisí. Ještě před ní si s ní promluvil jeden rektor a doporučil jí, aby buď otěhotněla, nebo kvůli nemoci přerušila studia. Což paní Jaroslava nemohla připustit.

A tak ji vyloučili. Verdikt zněl: „Vyloučena ze studia za negativní stanoviska, která zaujala a na kterých setrvala.“

Musela to samozřejmě oznámit doma, což bylo taky dost složité. Její otec si udržel vážnou tvář a neprojevil tolik smutku a zklamání jako její maminka. S ní to bylo mnohem horší. Vyčítala jí to a naříkala, že si kvůli tomu zničila celý život. Do školy už chodit nemohla, tak nastoupila na plný úvazek do Jedličkova ústavu. Nebylo to pro paní Jaroslavu moc veselé období.

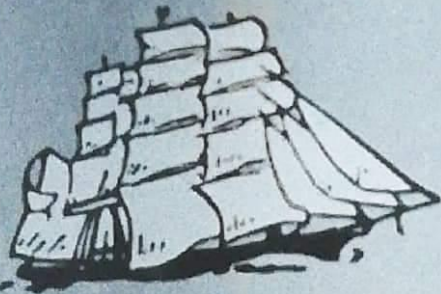
Ale přece jenom se říká: „Všechno zlé pro něco dobré.“ Což platí i v tomto případě. Paní Jaroslava přišla o školu a o své přátele tam, ale našla si jiné a mnohem lepší a pomohli jí se s tím vším vyrovnat. Přes své nové přátele se seznámila s hercem a režisérem Miroslavem Macháčkem. Díky němu se dostala zase k divadlu, i když to bylo tak trochu na “tajno“.

Paní Jaroslava si měla zahrát menší roli mladší sestry Kristýny Fialové v Našich furiantech. Pro paní Jaroslavu to bylo něco úžasného, ale měla strašnou chuť připomenout pár věcí a tak panu Macháčkovi napsala dopis se všemi svými připomínkami. Ten si ho přečetl a byl z něho celý pryč a poprosil ji, jestli by takové dopisy nepsala každý den. Paní Jaroslava s radostí souhlasila. Konečně něco skvělého. Ale samozřejmě, že se musel objevit někdo, kdo zastával socialistické hodnoty. A tak byla paní Jaroslava “vykopnuta“ ze svého nového ráje. Pan Macháček ji nemohl nechat jít a tak vymyslel, že vždy když byla zkouška, tak přišla paní Jaroslava zadem a sedla si do lóže a psala své připomínky. Takhle dál pokračovali ve spolupráci i na dalších kusech jako Bílá nemoc, Vévodkyně valdštejnských vojsk a Hamlet.

Paní Jaroslava se vdala pár let před revolucí a o dva roky později se jí narodil chlapeček. O tom, co se pak dělo na Národní nebo na Albertově se dozvěděla z doslechu, ale později se i ona zapojila do různých demonstrací. Do pocitů štěstí a euforie se jí vkrádaly myšlenky typu: „Kde všichni ti lidé doteď byli?“ Po tom všem se její rodina rozprchla za svými sny, které si už mohla splnit. I paní Jaroslava se vydala za svým snem. Vrátila se na DAMU a úspěšně ji dokončila.

Paní Jaroslava dnes žije se svým manželem v Praze. Učí herectví na DAMU. Se svými studenty založila soubor VoiceBand. Její syn vystudoval DAMU a pracuje jako divadelní režisér.

CUTTY SARK

BLENDED SCOTS WHISKY

100% Scotch Whiskies
from Scotland's best Distilleries

BY APPOINTMENT TO HER MAJESTY
WINE & SPIRIT MERCHANTS

JAMES WATSON & CO. LTD

ESTABLISHED IN THE XV
ST JAMES'S STREET

Product of

ed in S

17. XI. 99 PRAMA STRAD

PANI 'CHARAZOSTOVA' & JARICH S.

17.11.99 PRAHA

PAUÍ FREJMANOVÁ A ŠIKTANCOVÁ 'BLAMPREJÍ' PANÍ
VLASTĚ CHRÁSTOVCE K'AROZENÍ NA '07